

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011066
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113011066.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. októbra 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného

L. L.

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., R. F. XXXX/X, t. č. v mieste bydliska,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/65/2013-286 zo dňa 19.09.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 2T/65/2013 zo dňa 14.06.2013, ktorý bol doručený obžalovanému L. L. dňa XX.XX.XXXX, bol tento uznaný vinným z prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody na 3 roky s podmieneným odkladom výkonu uloženého trestu na skúšobnú dobu 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu a k náhrade spôsobenej škody.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2T/65/2013-286 zo dňa 19.09.2013 v bode I. súd podľa § 355 ods. 5 Tr. por. odmietol odpor odsúdeného proti tomuto trestnému rozkazu, pretože bol podaný oneskorene a v bode II. súd podľa § 355 ods. 1 Tr. por. s použitím § 64 ods. 1 Tr. por. odsúdenému nepovolil navrátenie lehoty na podanie odporu.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený namietal, že uznesenie súdu prvého stupňa je jednak zmätočné a jednak nesprávne z dôvodu nesprávneho a neodborného vyhodnotenia jeho zdravotného stavu, ktorý mal za následok zmeškanie lehoty na podanie odporu. Zmätočnosť uznesenia súdu prvého stupňa vidí odsúdený v spojitosti medzi rozdelením samotného výroku napadnutého uznesenia do dvoch samostatných výrokov, a to do výroku o odmietnutí odporu proti trestnému rozkazu, z dôvodu jeho oneskoreného podania a do výroku o nepovolení navrátenia lehoty na podanie odporu a medzi poučením o možnosti podania opravného prostriedku proti týmto dvom samostatným výrokom. Pri takomto postupe súdu prvého stupňa sa vytvorila právne neriešiteľná situácia, kedy na jednej strane by nenadobudol z dôvodu podania sťažnosti právoplatnosť výrok o odmietnutí odporu, hoci k odmietnutí došlo práve z dôvodu oneskoreného podania odporu a na druhej strane by nadobudol právoplatnosť výrok o nepovolení navrátenia lehoty na podanie odporu proti trestnému rozkazu z dôvodu neprípustnosti sťažnosti proti takémuto výroku. Súd prvého stupňa mal postupovať tak, že mal v jedinom výroku rozhodnúť o odmietnutí odporu proti predmetnému trestnému rozkazu z dôvodu jeho

oneskoreného podania a zároveň by v tom istom výroku rozhodol o nepovolení navrátenia lehoty na podanie odporu. Prípadne, popri výroku o odmietnutí odporu odsúdeného proti predmetnému trestnému rozkazu, z dôvodu jeho oneskoreného podania, by už vôbec nerozhodoval samostatným výrokom o nepovolení navrátenia lehoty na podanie odporu, keďže z ustanovenia § 64 ods. 1 Tr. por. výslovne ani potrebnosť vydania takéhoto negatívneho rozhodnutia vo vzťahu k žiadosti o navrátenie lehoty nevyplýva. Takému postupu nasvedčuje vzájomný súvis ustanovenia § 355 ods. 1 Tr. por., v ktorého poslednej vete je obsiahnuté, že na navrátenie lehoty sa primerane použije ustanovenie § 64 a § 355 ods. 5 Tr. por. Postup, ktorý zvolil súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, vytvoril právny stav, kedy by ani v prípade uznania dôvodov, pre ktoré odsúdený požiadal o navrátenie lehoty za dôležité dôvody opodstatňujúce navrátenie lehoty nadriadeným súdom, už nebolo možné zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa o nepovolení navrátenia tejto lehoty a tým by zároveň nebolo možné zrušiť ani rozhodnutie o odmietnutí odporu proti trestnému rozkazu z dôvodu jeho oneskoreného podania, pretože by platilo, že k jeho oneskorenému podaniu skutočne došlo, keďže len povolenie navrátenia lehoty by mohlo mať za následok, že aj oneskorene podaný odpor proti trestnému rozkazu by vyvolal účinky v zmysle § 355 ods. 3 Tr. por. Z uvedeného dôvodu je potrebné celé uznesenie z dôvodu jeho zmätočnosti zrušiť a posúdiť to, či u odsúdeného boli splnené podmienky pre navrátenie lehoty na podanie odporu v zmysle § 64 ods. 1 Tr. por. a v závislosti od toho zároveň posúdiť, či nastali účinky podaného odporu v zmysle § 355 ods. 3 Tr. por., alebo či sú splnené podmienky na odmietnutie odporu v zmysle § 355 ods. 5 Tr. por. Súd pri posudzovaní žiadosti o navrátenie lehoty, s ktorou odsúdený spojil zmeškaný odpor proti predmetnému trestnému rozkazu, nezohľadnil jeho trvajúcu práceneschopnosť po vážnom úraze a do tejto doby spadala celá zákonná lehota na podanie odporu. V tejto dobe bola výrazne sťažená možnosť odsúdeného na realizáciu jeho práva na obhajobu tým, že odsúdený bol práceneschopný, objektívne bola jeho možnosť plného uplatnenia práva na obhajobu výrazne sťažená a obmedzená a hoci odsúdený zmeškal lehotu na podanie odporu len o 7 dní, bolo porušené jeho základné právo na právnu pomoc a obhajobu v trestnom konaní. Súd prvého stupňa nemal dostatočné odborné možnosti posúdiť, že s pracovnou neschopnosťou odsúdeného boli spojené na jeho strane určité obmedzenia, ktoré mu bránili v riadnej realizácii práva na obhajobu vrátane zvolenia si obhajcu. V tejto súvislosti sa súd nezaoberal zložitou predmetného trestného konania, čo bolo zrejmé od začiatku prípravného konania. Pritom svedkovia, ktorí doprevádzali odsúdeného dňa 12.07.2013 na neurologické vyšetrenie a neskôr aj na Okresný súd Trenčín, kde mu bol doručený predmetný trestný rozkaz, môžu dosvedčiť to, v akom zdravotnom stave sa odsúdený nachádzal. Žiadal preto, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol tak, že povolí odsúdenému navrátenie lehoty na podanie odporu proti predmetnému trestnému rozkazu.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého výroku v bode I. uznesenia súdu prvého stupňa, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený skutočne dňa 12.07.2013 prevzal na Okresnom súde Trenčín predmetný trestný rozkaz sp. zn. 2T/65/2013-273 zo dňa 14.06.2013. Krajský súd nepochybuje ani o tom, že tento trestný rozkaz prevzal za prítomnosti svojho priateľa G. L., ktorý mu v ten deň na vyšetrení u neurológa a tiež na okresnom súde robil doprovod. Zo spisu však vyplýva aj to, že odpor proti tomuto trestnému rozkazu podal odsúdený až dňa 29.07.2013, teda po zákonnej lehote na podanie opravného prostriedku, a to osobne na Okresnom súde Trenčín. Opravný prostriedok spojil spolu so žiadosťou o navrátenie lehoty, ktorú odôvodnil zdravotnými problémami a fyzickou imobilitou. Je nepochybné, že z lekárskej správy na č.l. 283 vyplývajú subjektívne zdravotné potiaže odsúdeného, spočívajúce v bolesti v krčnej chrbtici s obmedzením pohyblivosti. Z ničoho však nevyplýva jeho imobilita. Tomuto záveru napokon nasvedčuje aj fakt, že týždeň po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odporu bol tento osobne podaný na Okresnom súde Trenčín. Dokonca aj samotný odpor rukou písaný odsúdeným bol podľa dátumu v jeho závere napísaný dňa 29.07.2013. Už z toho možno dovodiť, že odsúdený predmetný odpor písal až v tento deň. Nejde teda o prípad, že by odpor bol napísaný v lehote a z dôvodu imobility odsúdeného bol doručený na súd po zákonnej lehote. Pokiaľ teda súd prvého stupňa podľa § 355 ods. 5 Tr. por. podaný odpor odmietol ako podaný oneskorene, aj podľa názoru krajského súdu postupoval správne. Krajský súd však nezistil ani nesprávnosť v postupe súdu prvého stupňa, pokiaľ následne rozhodol o nepovolení navrátenia lehoty k jeho podaniu. Ustanovenie § 64 ods. 2 Tr. por. takýto postup nevyklučuje. Podľa tohto ustanovenia, ak bol už opravný prostriedok zamietnutý ako omeškaný, zruší orgán pri povolení navrátenia lehoty i svoje rozhodnutie

o zamietnutí opravného prostriedku. Obdobne, ak by krajský súd dospel k záveru, že odpor nebol podaný oneskorene a zrušil by napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v bode I., čím by podaný odpor nadobudol účinky podľa § 355 ods. 3 Tr. por., výrok uznesenia súdu prvého stupňa v bode II. by sa stal bezpredmetným.

Krajskému súdu v tomto konaní neprináleží rozhodovať o výroku v bode II. napadnutého uznesenia, ktorým nebolo podľa § 64 ods. 1 Tr. por. povolené odsúdenému navrátenie lehoty na podanie odporu proti trestnému rozkazu. Tento výrok, rozhodnutie o ktorom je výlučne v kompetencii samosudkyne, je právoplatný. Krajský súd však k najpodstatnejšej námietke uvedenej v podanej sťažnosti o obmedzení práv obvineného na obhajobu poznamenáva, že ani táto nemôže byť dôvodom ku zmene napadnutého uznesenia, pretože nemôže zmeniť fakt svedčiaci o čase podania odporu. O to viac, že táto námietka nezodpovedá celkom skutočnostiam vyplývajúcim z trestného spisu. Odsúdenému bolo vznesené obvinenie dňa 18.01.2013, dňa 31.01.2013 si podal proti tomuto uzneseniu obšírnu sťažnosť, dňa 11.02.2013 bol ako obvinený k veci vypočutý, a teda vedel o obsahu a rozsahu obvinenia a nepochybne mal dosť času už v prípravnom konaní si zvoliť obhajcu a týmto si zabezpečiť kvalifikovanú právnu pomoc.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto krajský súd sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.